

IV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden og om Dækning af overordentlige kommunale Udgifter.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 4. December 1915).

Det er ikke ved Forhandlingerne i Udvalget lykkedes at tilvejebringe Enighed om Lovforslaget, idet to Mindretal i Udvalget ikke har kunnet tiltræde det Princip i Lovforslaget, hvorefter der kan ydes Statstilskud til Kommuner, som i Henhold til § 1 foretager almindelige Foranstaltninger vedrørende Befolkningens Forsyning med de første Livsfornødenheder, medens Flertallet, saaledes som Lovforslaget bestemmer, absolut har fastholdt, at Grænserne for Kommunernes Initiativ ikke maa trækkes for snævert, men saaledes, at der skulde være Mulighed for, at de trufne Foranstaltninger kunde komme samtlige i Kommunen værende Beboere til gode, hvor Forholdene gør dette muligt, og at det er Statens Pligt at yde sin Del af Omkostningerne derved.

Mindretallene har heller ikke kunnet tiltræde Bestemmelserne i § 2, hvorefter det gøres til en Pligt for samtlige Kommuner at drage Omsorg for, at uformuende Forældres og Forsørgeres Børn ikke kommer til at savne daglig at faa et tilstrækkeligt nærende Maaltid. Flertallet

har derimod fastholdt, at denne Bestemmelse i § 2 bibeholdes.

Om Lovforslagets § 6 har der ogsaa været principielle Uoverensstemmelser, som ikke har kunnet fjernes, idet de to Mindretal ikke har ment at kunne gaa med til at give Kommunalbestyrelserne den Frihed, som hjemles dem i § 6 til at ligne Udgifterne i Henhold til Lovforslaget. Flertallet finder derimod, at den i § 6 hjemlede Frihed for Kommunalbestyrelsen til at paaligne de ekstraordinære Udgifter er aldeles paakrævet, idet man navnlig maa pege paa, at selv om der fra det første Mindretals Side er foreslaaet Lempelse for de personlige Skatters Vedkommende, vilde det være ganske urimeligt, at Kommunalbestyrelsen skulde være pligtig at ligne Udgifter, der er en Følge af de overordentlige Forhold, efter de gældende Skattelove, thi i saa Fald vilde en hel Del mindre bemidlede Skatteydere faa endog meget følelige Skattepaalæg.

Flertallet (Andreasen, Bresemann, Jacob Christensen, N. Frederiksen, Hauge, Kristiansen, Niels Petersen, P. Pedersen og